

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՆ ՎԱՆՔԵՐ

ԵՒ

ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐ

ՍՈՒՐԲ ԵՐԿՐԻՆ ՄԷՁ

Ա

ՏԵԱՌՆԵՂԲՕՐ ՀԱՅ ՎԱՆՔԸ ՅՈՎՍԱՓԱՏԻ ԶՈՐԻՆ ՄԷՁ

«Գլխադիր» եւ «Տեառնեղբայր» կրկին Ս. Յակոբներու յիշատակին վաղնջական ժամանակներէն կառուցուած է Սիոնի լեռան վրայ հոշականուն Հայոց վանքը, որ ունեցած է իր յատուկ միաբանութիւնը, և ունի իր ուրոյն պատմութիւնը: Աւանդութիւն, յիշատակարաններ, արքունի հրովարտականեր, արձանագրութիւններ և պաշտօնական գրութեանց ամբողջութիւն մը, անհերքելի կերպով կ'ապացուցանեն նոյն մենաստանին հայկական սեպհականութիւնը: Երուսաղէմի Հայ միաբանութիւնը Սիոնի բարձունքին վրայ կառուցած այդ պանծալի հաստատութենէն զատ, ունեցած է ուրիշ վանք մըն ալ, յանուն Ս. Տեառնեղբոր, Յովսափատի Զորին մէջ: Անոր հետքը թէև չկայ հիմակ, բայց պատմական փաստեր եւ յիշատակարաններ կը վկայեն թէ նախնի դարերու հայ բարեպաշտութիւնը չէ գոհացած Սիոնի Ս. Տեառնեղբոր միակ վկայարանով, այլ անոր նահատակութեան տեղւոյն վրայ կամ մօտը ջերմեռանդօրէն փափաքած է, շատ կանուխէն, հաստատել ուրիշ վանք մըն ալ «Ս. Տեառնեղբայր» անունով:

Եկեղեցական պատմութենէն զիտենք թէ Տեառնեղբայրը երկար ժամանակ Երուսաղէմի եկեղեցւոյն եպիսկոպոսապետն էր, ու անոր Աթոռը, իբր խորհրդանշան քրիստոնէական նուիրա-